

stelse dertil. Det er i Virkeligheden i Forhold til det Børnetal, vi have her i Landet, saa faa Børn, der gaa den Vej, at det vilde være underligt, om Folkeskolens Lærere vilde være fristede til at indrette Undervisningen i Skolen af Hensyn til den ene Dreng, der maaske rykker ud, i Forhold til de hen imod 250 Børn, der findes foruden. Det ærede Medlem sagde, at i Fjor stillede Folketingets Udvalg sig paa det Standpunkt, at Folkeskolen skulde være uberørt af Realskolen, og derfor støttede man kun Realklasser. Jeg haaber, at Folketinget vil stille sig ganske paa samme Maade i Aar, jeg forlanger ikke anderledes. Jeg ønsker ikke, at Folketinget ved Behandlingen af dette Lovforslag skulde træffe Bestemmelser, hvorved vi søgte paa en eller anden Maade særlig at knytte Folkeskolen til andre Arter af Skoler her i Landet. Jeg ønsker netop, at Folkeskolen skal leve sit Liv urørt af de andre Arter af Skoler, men jeg ønsker ikke, at man skal lukke Øjnene for de forskellige Arter af Skoler her i Landet; at man skal reformere de Skoler, her er Tale om, paa den Maade, at man tillukker Øjet for den Folkeskole, man har her i Landet. Jeg ønsker, at man skal se paa Skolerne, som vi have dem, og hvor de kunne arbejde med Hensyntagen til hinanden, synes jeg, det er rimeligt, at det sker. Det ærede Medlem kunde ikke lide, at man kaldte de øverste 3 Klasser af Almenskolen for Ungdomsskolen, han sagde, at det var et Navn, som han syntes kunde gøre Skade, den eneste Ungdomsskole, vi havde, det var Højskolen. Jeg tror slet ikke, at det vil skade Højskolerne, og skulde Højskolerne komme saa vidt, hvad jeg meget nødig vilde ønske, at noget saadant som et Navn, indført paa nogle andre Skoler, vilde skade dem, saa tror jeg, at Højskolerne vare ved at overleve deres Bestemmelse, saa var deres Tid forbi. Det vil sikkert slet ikke skade Højskolen og oven i Købet kaldes Højskolen heller ikke Ungdomsskolen her i Landet. Det ærede Medlem talte om Folkeskolen og sagde, at det gælder om, at den maatte gøres saa god som mulig, for at alle Børn kunde følges ad til 14—15 Aars Alderen. I al Almindelighed kan jeg underskrive det. Enhver Bestræbelse for at gøre Folkeskolen saa god som mulig og gøre den saaledes, at Børnene kunne følges ad til 14—15 Aars Alderen vil jeg være med til at støtte, men man maa dog ikke mene, at man nu, naar man lovgiver om den lærde Skole og Realskolen, pludselig kan sige: vi forbyde

de lærde Skoler og Realskolerne at undervise i fremmede Sprog før 14—15 Aars Alderen, vi ville netop ved Lov tvinge igennem, at Børnene skulde blive i Folkeskolen. Det vilde være urigtigt at gøre noget saadant, og et Forsøg paa at lave en Enhedsskole paa den Maade, at man vilde bygge Etager af Skoler oven paa hinanden: først Folkeskolen, saa Realskolen, saa den lærde Skole og maaske til sidst Højskolen eller hvad man vilde hitte paa i den Retning, vilde jeg slet ikke være med til. Det er Forsøg, der nok kan laves i Tanken, men som i Livets Virkelighed ikke vilde kunne gøre Gavn. Det ærede Medlem fremstillede Sagen, som om det var et Forsøg fra de lærde Skoler paa at kapre sig flere Elever; som om der i Virkeligheden var for lille Elevtilgang til den Undervisning, her er Tale om, til vore Realskoler og lærde Skoler Undervisning. Jeg tror, at det ærede Medlem ser noget forkert paa denne Sag. Det ærede Medlem har Ret i, at der er nogle af Statens lærde Skoler, der have haft faa Elever, men det er ikke af den Grund, at der i det hele taget har været for faa her i Landet, der vilde have en saadan Undervisning, men det er helt andre Grunde, der have bevirket det. Der er i Virkeligheden ikke i de senere Aar mindre Tilgang til den Art af Undervisning, her er Tale om, der er meget større Tilgang. Forholdet er for Tiden det, at i 1901 var der 20,684 Børn her i Landet, der søgte Realskolerne og de lærde Skoler Realundervisning, og i 1891, altsaa 10 Aar før, var der kun 11,089. Der har altsaa i Løbet af 10 Aar været en stærk Forøgelse af Tilgangen til den Art af Undervisning. Ganske vist har det ærede Medlem Ret i, at der til Statens lærde Skoler, i alt Fald enkelte af dem, ikke har været nogen tilsvarende stærk Tilgang. Det er rigtigt nok, men det maa ikke søges begrundet deri, at der ikke var Tilgang til den Art af Undervisning, her er Tale om. Nu maa man imidlertid ikke slutte saaledes, at den store Tilgang til denne Undervisning, som saaledes har fundet Sted i de sidste 10 Aar, er begrundet alene i, at der er saa mange, der ville være Studenter og Præliminarister. — det ærede Medlem indrømmede, at vi have faaet mange Studenter i de senere Aar og mange Præliminarister — nej, det er ikke Grunden, men Grunden er den, at der er mange, der have søgt disse Skoler, fordi de give en god Undervisning, som Folk sætte Pris paa, navnlig i Sprog, og der er derfor og-